

den; Tänk på det, och hör vår bön, Waf-
na rassa goße grön!

Den Fjerde:

Soldat-Wisa.

Ett fordomdags sate för härnad och frig,
War Skandiens klippiga stränder; — Och
förfadren ifrigt då följde den stig, Som led,
de till drufwornas länder. — De bytte mot
desa sitt skummande öl, Och förde kring haf-
wen med segrande föl Den låga, som friget
blott tänder.

2. Den lycka de sökte, den söka ej wi,
Wi törsta, men endast för ära, Men också
hur plågsam den törsten kan bli, Wi den så-
som Tantalus bära. — Ur bålen wi hemta
den tröstande saft, Som lifwar vårt mod och
som ökar vår kraft, Att hinna det mål wi
begära.

3. Om olyckligtvis intet frig faller in,
Som släcker vår hetaste trånad; Och hwarje
af oss ibland flickor och win, Af törsten och
mödor blir grånad: — Då samloms kring
bålen och drickom ännu, Och froksom se'n bå-
len och glasen itu, Om också den förre är
lånad. —

M o t ö p i n g,
tryckt hos P. E. Winge. 1834.

Fyra nya och wackra Wisor.

Den Första:

Korset på Idas Graf.

Moskelupen hydda Står wid Heclas fot;
Höga granar skydda Den mot stormens hot;
Men derinne, — Sorgsna minne! — Lif-
wets storm en ros bröt af. An wid strand
wi finne, Kors på Idas graf.

2. Alfred, skön som våren, Drog till
fierran land; Blek, med rifna håren, Ida
gret wid strand: "Gå att strida, Blöm ej
Ida, Hennes ömhet, hennes tro! Sorgligt
skall hon bida Återkomstens ro!"

3. Året flöt sin bana Trenne gånger
om, Saknad blef en wana, Ingen Alfred
kom; Stackars Ida, Wan att lida, Döljde
smärtan för sin Far; Kraft att ensam stri-
da, Hennes hjerta har.

4. Snart från bleka Finden, Blomman
mek sin ros; Så af Sirocs-winden Hårjas
söderns ros. Tårfullt öga, Mot det höga
Fångagt följde hjertats bön. Trohet batar
föga: Smetet blir des lön.

5. Enda Dottrens smärta, Tår den gam-
les bröst, Och des Faderns hjerta Skyndar
att ge tröst: "Gråt ej Ida! Till din sida
Snart jag Alfred återför; Blott för dig jag
wida Vort en Wallfart gör."

6. Ida gick till stranden till en enslig hamn, Ritade i sanden Många älskade namn. Morgondimma, Middagstimma, Suckande hon andas här, Månans bleka strimma Sinner henne der.

7. Skyhögt vägen swallar, Emot hafwets bryn, Rysligt åskan knallar, Blixten delar skyn; Skepp förstöras, Rödorp höras, Braken slungas emot land, Och af vägen föres Många till strand.

8. Af förtwiflan slagen, Ida såg sin far; Redan skunt för dagen Gubbens öga war: "Snart minuten är förfluten: Döden redan faller mig; — Alfreds tro är bruten, Han har swikit dig."

9. Nu sin hand han lade, I sin Doters hand; Ett farväl han sade, drog till fridens land. Döden swingar, Mörka vingar Nu ett hemskt, ett smärtans ljud, Samma Engel bringar Idas själ till Gud.

Den Andra:

Jägare-Marsch.

Med ingen på jorden vill Jägaren byta,
Ly helsan han dricker ur glädjens pokal:
Wid jagthornets klang genom skogarne bryta,
Och wildbrådet följa kring berg och kring dal:
Ett nöje för Furstar, för män och för hjeltar!
Det stärker vår kropp och ger hwi-
lan behag; Bland högar af wildbråd i grå-

set man måltar, Och bågarn går kring i det glädliga lag. Hurra! Hurra! Trallera!

2. Diana öf lyser de månklara nätter,
Öf swallar om dagen med grönskande drägt;
Hon riktar vårt bord med de läckaste rätter,
Och anför vårt frig emot skogarnes slägt.
Ett nöje för Furstar, ic.

Den Tredje:

Jägare-Wisa.

Wakna raske gose grön, Morgon gryr så lugn och skön,
Jägarsskaran re'n är klar, Falk och häst och spjut den har;
Hundarne i koppel skälla, Falkar hwifla, hornen skrälla,
Lustigt, lustigt utåt sjön; Wakna raske gose grön!

2. Wakna raske gose grön, Lusten är så klar och skön,
Morgondimman är sin kos, Diamanter på hwar ros:
Skogens äbor re'n sig bölja, Skyndom öf att spåren följa,
Hör vår sång, och hör vår bön, Wakna raske gose grön!

3. Wakna raske gose grön, Skyndom öf till jagtens lön,
Vi ska wisa dig en hjort, Stor som någon på vår ort,
Och de märken som han gjorde, Då hans grenar eken sporde;
Du skall skåda detta rön, Wakna raske gose grön!

4. Högre, högre ljud den bön, Wakna raske gose grön!
Kom att ifrig, glad och fri, Dela jagten liksom wi;
Största jägaren är stunden Snabb som falcken, sträng som hun-